

Tietoja Turun kaupungista ja Länsi-Suomesta.
(*Maaseutupainos*)

Päätoimittaja: F. H. B. Lagus
(Tav. lehden toim. arkipäivinä klo 5—7 i. p.)

Tilauk. ja jatkamapaikat toien länkhpuolella:				
Kurun konttori.	Raupp	Edw. Blomberg'in puoti.	Raupp	G. A. Hishmanin puoti
Raupp. Ewen Hämmäläisen puoti.	Rob.	Bergrothin	"	A. J. Lindbladin
" O. E. Helentien'en	"	J. J. Sanholmoin	"	J. Samlisen
" " "	"	C. Gustafsonin	"	E. Eriksonin
" E. A. Lindholm'in	"	A. Lundström'in	"	A. B. Nordblomin
Kouma J. J. Kinnell'in	"	D. B. Nistlän	"	C. Gustafsonin

Lakiasiam toimisto **Lauri Kivekäs**. Helsinki, Länt. Henrikinkatu 12. {Toimisto avoinna klo
10—3 a.p. ja 5—6 i.p. Toimittaa lakiasioita maamme kaikissa oikeuksissa

koneenkäyttäjää Karl Johan Henningin
vararikkopesän omistama, myydään kalu-
toineen, mallineen y. m. nyt heti laus-
tosta, joka sijaitsee Aurajoen suulla,
voidaan saada katsoa joka päivä. Raaka-
aineita seuraa kauppaa. Lähemmin
Georg Segerstrahlen
Lakiasiaintoimiston kautta
Turussa.

Aluutoksen tähden

myhdyään erittäin halvasta hinnasta uusi topatti
vieteri jorwa ja 5 topattina tuolia, 2 pirtontia, maate
kaappi, 3 fäntäjä, juuriräämi ja 2 kfi pöytää ynn
muuta taloustajua. Edempitä tietoja laaduan

Oskar Alsten nahkalaupaja

Eräitintatu n:o 6

Edv. Sjöman.
Tiistaina ja festiivi-iltona 27 ja 28 p. myyjistä lotatuista kelo 10-stä e. myydyään julkella wapaachioijella hupitaukalla Nilsbyn Westergårdsissa Paraisien pitäjässä enimmäin tarjoowalle kultaista irtainta omiajuutta niinkui: kultaa hopeaa, rauta- ja puukalja, uheanjälki, puunelotajula, keja- ja talvi-ajotajula muunmuajsa linjaalirattaat, kaikenlaisia jepotajutajula, naisten käyntinvaatteita, matkuvaatteita, 2-ji ruuhia purjineen, 2-ji wosta, uheampi lehmä, nuorta farjaa, laupaita ja sitoja, joia lajia wiljia, sekä jepolaisia. Silja ja eläimet myydyän enimmäin huutotaukappajuwänä. Tunnetut luotettawat huutajat saawat kahden kuis-

Turusta lähtee laiva tuorstaina lokakuun 15
29 p:nä Lappwifin ja Hanfoniemen lautta.

kasvatustieteissä jätetty totto, on hä

wapa-oppiainnit: 3. Toimella Kuitajaisia, 3. Hifolla Kuitajaisia, 3. Oitinen Kofemäetä Matti Eeläinen Korpilahdelta ja Juho Saarola Kuitajaisia, — fasilatimella, tiiteellifil oppijakille m. m. jearaawat: 3. Sahfite Kistola, O. Martilla Kauttialajissa, 3. Kautola Kaumalla (Popp), 3. Poti Kauttialajissa, 3. Puotinen Turusta ja M. Swanberg Turusta. Oppilastien tulee laapua koulun mar raskiin 1:fi päiväksi ja on wapa-oppilaste tuotawa muuttotirja Wirolahdelle tullesjan (H. E.)

— **Wäärän 100 marcan jätelin** jai wtime festiivittona eräs mies lehmäntuotajaksi marfinapailalla Wäpürissa. Eräs talonpoika möi, näet, aamupäivällä lehmän eräälle tuntemattomalle miehelle, jaaden sillä mafunuo-ritukseksi 100 marcan jätelin, jolla jaajan itä-
tapäivällä piti ostaa yhtä ja toista eräistä myymälässä. Mutta myymälässä huomattiin jäteli, joka muutoin on langen huonoasti tehty, mössäfi. Lehmä on tosin laatu talai-
fin, wäpürissaan kuitenkin pari kertaa omis-
tajaa, mutta jätelin kaupittelijan perille ei po-
liisin wiellä ole onnistunut päästä, waikka on-
fin tehnyt parastaan. (Wäp.)

Jotakin tulisi tehdä.

Kamuliehi hehoittaa tämmäniiniesä päästi-
joutuisuutensa ryhtymään toisiin hädän poista-
mijeksi ja lierentämijeksi niissä maamme päi-
kakunnissa, joska taio on tullut.

Perä-Pohjanmaasta on saapunut warma
tieto, että näkänhäiä siellä on odotettawissa.
Wäpürissa Pohjanmaalta taas ilmoitettiin, silloin
kuin elokuun hallat tekivät tuhojaan, että kaikki
kewätyhyöt ja juurimatti olaisi ruistin an-
taa täydellisen kadon. Näissä polofisia seu-
duissa on siis tullut täydellisen aita ainain
permoista, kaurioista ja ohjista. Ne siis tus-
kin pääsewät omin neuwoin talven yli. Sa-
ma on laita Jtä-Karjalasjakin, joska ei kos-
kaan tulla oman maan kaswilla toimeen,
waikfei hallaakaan olii, waan siellä on aina
tarwittu Wenäjin wiljaa. Kauppiailta ota-
taan welaifi talwella ja kellaifi je häiä jäl-
jaadaan matkettu. Sywänä pidetään siellä jo
wuotta, jos omilla wiljoilla päästään joulun
asti, mutta kun nyt ei saada kauppiailtaaan
kowiin paljon Wenäjin wiljaa, niin häiä käy
juureifi; tuskin rahallataan aa siellä talwella
eloa. Kauppiat ehwiä siä paifi himaan tal-
leuden ja tuontiwaleutien wuofi jaa tarwit-
tamaa määrää.

Siitä syntyä siis luultawasti jama kerjäläis-
tulua waiwapaunin joutuhiin kuin juurina
kätkäwöijina. Lehti hehoittaa sen wuofi ka-
litusta ryhymään auttamispuuhiin. Maan-
omistajille olii apua annettava lainan muo-
dossa ja työkanille hankittawa jotakin ai-
sioa.

Kaifallisten wiran maisten pitäisi wiip-
ymättä joattaa hallitusten tietoon, kuita juuria
apua kulkun hädänalajien leutuan tarwittai-
sina, jotta auttamisen ehtiäisiin ryhtyä, en-
nenkuin punte on käynyt pien raftittawafi.
Olemme wauutetut, janoo lehti, että lähti-
mäisen rakkas muusia ofisia maataamme on
sijfi juuri, että ei pahetua, jos näiden koma-
oistien auttamijeksi käytetään jäteli wäpüria.
Autettawia olisimat ne sittenkin, jos lähtiwät
kulkulle, sillä tiettyä on, että kerran liitteelle
lähteniestä jaii jotain paikkutua oiaia.

Ulkomaalta.

Tuskin on Chilisä jähällinen jota päät-
tynt, ennenkuin tulee festi-amerikasta tie-
toja wallantunouhellijsista liiffeistä. Guate-
malan talowalta tällä kerralla on joutunut
lewottomaan temmepailafi. Ennimmäjät jäh-
tötiedot, jotka näistä uujista melskeistä
jaatiin, olivat keskenään ristiriitaijet, niin ris-
tiriitaijet että toijet wäitättäwät, etei Guate-
malasja enniskään oltu rauhaa ja järjes-
tystä riittout. Englantilaijet ja amerikalai-
jet lehdet julkaijewa kuitenkin nyt tarfjoja
tietoja, joista peättään Guatemalasja to-
della on ollut teittäli wallantunous; tai-
stelu preidentti Barillafen jotawäen ja wäes-
tön välillä näyttää olleen ankara ja we-
riinen.

Kapinan jynnystä ja ennimmajista fa-
hakoista on „Globe Democrat“ jaanut
Megrista jauraawan jähjöjanoman:

„Muuan herä jaapui hiljattain Mxi-
tooni Guatemalasja. Hän lähti Guatema-
lassta, hyyskuun 16 p:nä, matkusti eninnä
Kapuclooon, ja jattoi sieltä matkaa hewo-
jella. Hänen kertomusensa mukaan puh-
tefi Guatemalasja hyysk. 15 p:nä lähi wol-
lantunous, ja taistelu hänen lähtiesjään
wiellä oli täydesjä richunassa. Kanja oli
wiettänyt kanjallissjuhlaa ja preidentti oli
omin päin määrännyt, kuta pitäisiwät juh-
lapuheet. Seti kun nämä puhujat, jotka
oliswat preidentin ystäwiä, waan joita wä-
estö wihaifi, astuimat puhujalawalle, niin
jainat je kelpo kiiwiateen terweiksi. Sei-
dän jen wuofi täytyi pacta, mutta kiih-
tyt kanja alkoi ajaa pafenewia tafaa hui-
taen: „Hallitus maahan! Yhmiiwautis ja
itiranuis maahan! Barillas maahan!“ Tätä
jeurafi myresky ja sekajorto. Jotainen wa-
pauimielinen tai preidentin ystäwi ajettiin
kiiwi heittämällä pafoon. Wäijoukko tä-
mään jälkeen walitti ije uudet juhlapuhujat
jotta launjuwat kiihoittawia janoja ja te-
hoittawat yleisen kapiinaan.

Leuottomuuhiesta lewiji nopeaan tieto ja
preidentti Barillas komeiji heti pataljoonan
jalkawälä hajoittamaan paineteilla mels-
tehtijät. Sotamiehet kottuimat woiwainja
takaa juorittaa tämän tehtäwän, mutta wä-
fijoukot hyökkäiwät heidän päälleen kiiwi
heittäen ja revolverilla ampuen. Wäijou-
kon hyökkäys oli niin ankara, että jotawäen
täytyi peräytyä jättään jälkeen ujeita luo-
leita ja haawoitettuja. Melse sillä wiellä
käwi yhä hurjemmaksi ja raiwoisten ihmis-
joukkojen kiihtiin huiutawan: „Syöfättään
kanjallisspalahtin kimpun, tapetaan Baril-
las ja palautetaan tahawalta! Guatemalan
ei jaa diktori hallia! Wallion rahain
ryöstämistä on nyt tehtävä loppu!“ Pre-
jidentti Barillas oli sillä wälin fomentanut
ejiin tyhistön, joka rupefi ampumaan wä-
fijoukkoja katejheilla; ne hajoiwatkin tyh-
tyi jyrästäessä jotta juumalle, mutta re-
volwerilla wärustetut kuitenkin ampuimat
nämä ajeet tyhjii, ennenkuin siirehtiwät
pois. Setten aikaa wauitti nyt jommo-
noien lepo, mutta jitten melskehtijät teki-
wät juwataduitta hyökkäyksen; wähtellen nä-
hiwät ne woiittawan alaa, waikka jalkawälä
tefi heitä wastaan ujeita hyökkäysjä. Koko
hön kuului revolverilla ja kiiwäillä am-
pumiä.

Muuan toinen amerikkalainen lehti on
Guatemalan tapahtumista jaanut seura-
wan kertomuksen:

Preidentti Barillas on kolme päiwää
keskänen ankarat taistelun jälkeen jaanut
wallantunouhien tukistetuksi. Melskeihin oli
jynnä jenor Monturajin mallittomuus.
Monturajis, jota on Barillafen harraas puo-
listaja, yritti pitämään walliollista pu-
hetta siinä kanjallissjuhlassa, jota wäitetään
Guatemalan itenäiseifi julistamien wuofi-
päiwänä. Mutta rahpaas kateiitti hänet
ja hänen ystäwäjä puhujalawalta lähen-
täten heitä wastaan jemmioien kiiwiateen
että töin tuskin pääsiwät lähejiin taloihin
pafoon. Kesti fitte alituija fatuistiteluita
aina jyskuun 18 ja 19 p:n wälijeen yöh-
hön asti, ja taisteluissa olimat milloin jo-
tajoukot, milloin wäestö woirolla. Mutta
sillä wälin ennätti Barillas tuottaa ma-
jeuubilla liijä jotawälä ja silloin täytyi
woiton kallistua hänen puolelta. Kau-
punki on nyt täpätämmä jotamehiä ja Ba-
rillas on julistanut jen piiritystilaan. Kun
jananwioja sieltä lähti, niin kerrottiin Ba-
rillafen aitowan ruweta diktoriksi ja pi-
dentää wirta-aitaania.

Myohempäin jähötötöjien mukaan on
Barillas todella anastanut itfelleen dikta-
torin wallan. Toimen aija on, woiho hän
jien pitää. Barillafen menetely maistuttaa
juuresti Balmacedan tiranniutta, ja ehkä
hänen wiellä käy samalla tavalla kuin oh-
liläijän diktorin. Guatemalan wäestö-
sja on kanaan wallinnut katekruutta hänen hal-
lintoaan wastaan ja jangen luitawaa onj
että kapiinan kietfi pian jyttyä uuelleen
Wallantunouhelliinen liite on lewinnyt pää-
kaupungin ulkopuolellekin. Duclafentanogosa
on tehty kapiina. Barillas wartioittaa ajun-
taanja jotojuoukolla yöt ja päiwät; kun
hän nähtyätty Guatemalan kaubilla, niin
joattaa häntä aina joukko ratjuwäitä.

Wärmuudella ei tiedetä wiellä, paljonko
ihmisiä fatuistiteluita on fatuutut. Keri-
rotaan jotameisten paineteilla ja luobeilla
ottaneen hengeltä noin 500 henkeä ja eräs
firieenwäitaja kertoo, että Barillas antoi
„ampua kapiinallisia maahan itäänkuin koi-
ria.“ (U. E.)

(Lähetetty.)

Sananen tyttöjemme kaswatuksesta.

Genesis 1: 27. Ja Jumala loi ihmisen
omaksi kuvalleensa, Jumalan kuvaksi hän
sen loi, mieheksi ja naiseksi loi hän heidät

Kaamatus janan mukaan on ihmisen
luotu Jumalan kuvaksi. — Mutta
Jumala loi ihmisen myös „mieheksi“ ja
„naisiksi“, — molemmat janan for-
kean alkukuvan jälkeen, jamaa tarfotusta
warten, — waan kuitenkin kaffi eri olentoa
täpöntämään toijinaan, erilaista niin mo-
nesta juteessa. Me huomaamme ja tun-
nemme Luojan järjältyttämöjän järjes-
tyksen wallitjewan kaifilla aloilla, miten
kaiffi kappaleet, waikka eri tawoillaan, pal-
welewat jamaa tarfotusperää, yllä pitää
ituisia maailmanjärjestystä. Emme koskaan
sitä luonnontieteenkään alalla kella, myö-
nämme jen fuolleista fuwiohjelakstätiin.
— Mutta koto luodissa maailmassa yhiin ih-
minen teijfi tästä poikkeutet. Hänen ju-
teensa olemme erimielisiä, me emme tahdo
kättää, että mies on luotu mieheksi, nai-
nen naiseksi, jen on Luoja ije niin mä-
rännyt, sillä iite ne paremmin kiiwiihin
täyttävät tarfotustensa, waan me tahdom-
me tehdä wäiwaltaa ije luontoa wastaan.
Mutta je on turhaa puuhaa, emmepä me
parhaimmillaan ponnistujillamme jaa foi-
muista fuusta, päästjessä kottaa. Juuri
siinä me naisafian ystäwät tähtäämme wää-
rään juuntaan, työstetämme turhaan, kun
me naista tahdomme miehen katejheiksi. To-
sin me paljon opimme miehestä, mutta my-
hajan mieskaswatus on yhti wailinainen
kuin naiskaswatuskin, je ei siis kelpaa mal-
liksi. Wäemme jehwään raamatusta, että
nainen jomoin kuin mies on luotu Juma-
lan kuvaksi, että je molemmat owat jynnin
kautta wieraantuneet alkuperästä täydeh-
jydestään, jonta jälleen jaanuttamien kas-
watusten juuri tulee jottaa heitä kumpain.
Siinä Jumalan janan mukaan kaswatusten
tarfotus on. Meidän pitää yhiin tarkata
toimiamme, ettemme aama kiiwiihen innon
wieteillä meitä harhaan, ettemme paramus-
puuhissamme ajeta ije Luojan tahtoa wasta-
an, ja niin tuotamme wäiwäloja sille aji-
alle, jonta puolesta me uljundella taiste-
lemme. —

Kaswatusten kautta on siis nainen jaa-
tettava yhti läheymmäksi perikuuwaja, Ju-
malaa, ja täten on kaswatus je tärkeä wä-
kappale, jolla nainen jomoin kuin mies muo-
dostetaan toji-ihmijeksi j. o. jellaijeksi ih-
misluonnan järeijeksi, jota todella yllä pitää
jitä, ei ole sille turmollijena, estäwänä li-
jäinä.

Kaiffina aitoina ei ole ymmärrettyään
kaswatusten murta tarfettä, jen wäitää-
mättömyyttä, ja jilloinkin, kun je on käji-
tetty on jen juuteen tehty juuria erhehty-
ä, poikettu sinne ja tänne harhaan. Kullakin
ajalla on ollut wärgenjä, joista myh-aita
woiji paljon oppia, kun je waan ottaiji ne
huomatustensa.

Tarkastatkaamme meidän aifamme nais-
kaswatusta, misjä määrän je on jyrjätty-
nyt uuraltaan ja miten je jälleen jataaijin
oikeaan juuntaan.

Tämä aika on itäänkuin murefohtana men-
neijyyden ja uuden ajan wälillä. Tässä siis
törmäwät ne aatteet yhteen, jotta kumpain
aifaa kannattawat. Wähä ei tahdo jiretyä
uuden tieltä taistelematta ja uuden täytyy ja-
moin taistelemalla woiittaa jalanijaa. Silloin
kun molemmat wäit owat niin janoafeni
taistelutentällä on jopima aika tarkastaa
kumpain jekä heidän woiwainja että etu-
päässä heijouhijana, sillä nyt ne weryötiä
astumat ejiin.

Menneijyyden, jota mieellemme nimit-
tääimme „romanttijuhdeksi“, ellei tuo ole
juurikin erhepys, — jen pääpöiffous ejiin-
tyy turhamaijundesja. Tulos nai-

jen kaswatuksesta on niffe: nainen on etu-
päässä kaswatettawa huwille, hänen on hu-
wittaminen itfensäiä tahi muita. Nuo wal-
toijet, hienon hienot kätet ehvät juinkaan
kostaan jaa työssä kowetta.

Luuta aifaa rientoineen jopii ehkä fitte
nimittää „rationalijuhdeksi“, jolloin itfeti-
käijys ja ylepy owat wallitjewina ominai-
juhtina. Nainen astuu ejiin walhehellijsja
miehen puwissa, hmoi ei häntä enää tyh-
dytä, hän tahtoo taistella ja hänen fil-
welleen on piiretty: „wapaus“, mutta wa-
paus, jota ijtfeikäijys ja ylepy waiwawat.

On siis kaffi juurta epäfohtaa korjatta-
wana naiskaswatusten alalla, nimittäin
turhamaijus ja wäärä wapa-
uden ihanne. — Odellinen jäänmös wuofi-
fajojen erhehtijstä, jälkimmäinen uifi ilmiö
naiselämäsjä, mutta je sitä haittalijempi,
koska je itäänkuin juurena mäthawawana
raajii eitaamme kaifilla aloilla.

Tarkastatkaamme eniin turhamaijunden
ilmeistysmuotoa, jen syntyä ja jauraajia. —
Jo pienudesta asti jylhetään tyhön
jyhdämme turhamaijunden siemenä; äiti
ije ujeasti on tyhön teijänä, ja siemeninä
owat ne uudet hameet, hienot hatut, kan-
lustimet y. m. mitä hän pienofaijellenja
antaa. — „Nähan tuo juloiwin kun pieni
niffe!“ — ja näet kyllä tuosta wertaile-
wasta katejsta lapen silmisjä, että tyhwi
on onnistunut, hän oiwaltaa puwun ar-
won. — Katejkaamme waan noita pieniä
lapia, ejiin. Jeltaijin kaifiiniesjä jekä-
jin, miten ne pitjesjään ja naittoisjaan
loistawat kuin pienet perjojet, — ja eiwät
kultunkaan ole luotut perjoselämälle! —
Tunnet itäänkuin jataijen jomautusen jy-
dämmesjä mitä nähesjäji? —

Ja kun nuori tyttäreji seijoo edesjäji
uudessa, komeassa puwusjassa, jota juuri
on tuotu fottin omelijalta, ja jina ehkä
itfe wiellä kiinnitää kuffajen hänen kieh-
roijinja, ja kuntelet häntä ohalle lauluen:
„iloihe, lapeni!“ — löstien hänet fitte
„enijferan“ naapurin nuo lastenfemui-
hin, niin jamalla annat todelliseksi lapelli-
juudelle hänen jylhemmesjän fuoleman is-
kun, sillä kun tuo talpea tyttiä, jota puoli-
hön aifana palaa fottin ja kertos juu-
lele, fenen kansja hän jen ja jen „femjejin“
tanssi, niin — tiedätö mitä je loiste hä-
nen katejsejaan merkitje? —

Sitte ne lufemattomat kufiut, tanjajaijet
iltamat, teaterit y. m. joijsa kiiwin hui-
nuuruteija aia. — Ja mitä tuo kaiffi
mahjaa? — Jä wiä mofioisja lastea,
mitä nuo hatut, hankiffat y. m. owat ma-
janeet; — lääkäri kuita paljon ruumiin
wioimia on kulutettu, — yhteiskunta mitä
tyhwiomia on pilalle jateettu — ja Jumala
yhiin jen wahjungen minä fuolematoin jielu
on kärtjnyt. — Sairaana, wähyneenä, tyh-
tytmättömiä hän lädehtien katejee punaa
palwelusjytönkin poskilla ja hänen filmäin-
jä loistetta, minä uuttera työ ja toimelai-
juus luowat. — Hänen elämäsjään on ta-
pajntama muutos, hän ei kestä enää jen yhi-
toijfoijuitta. Wähemmät hehoittawat häntä
naimiien. — Niiin, — je ei kelpaa mennä
wainioiksi tuolle köyhälle, mutta ahteralle
miehelle, hänen kottin ja liian yhiinfertai-
nen, hänen wainioija täytyy ije wainistaa
ruofaa ja ryhtyä muihin fottioimiin, — ja
häntö, — niin kaswatettu tytti keltä jekä-
laista! — On ehkä paras walita tuo rik-
kaimpi filpafotija, hän näyttäjä tojin nou-
„eläneeti“, — mutta hänellä on niin fo-
mea koto, niin paljon palweljoita, — hänen
wainioija ei tarwitje mitä tehdä, kuin tu-
juisja emänädi. — Niiin jiti jolmitaan
awioiltoit jopinujella etei kumpiaan häi-
ritje toijinja tuumi. Onhan je mukawaa,
ja korkein omni, mikä täällä jaattaa ojaifi
tulla! — Jmvia siis kestäjä yhä haitaan
asti. — Mä tojin käy wäliin pitäifi, —
elämä tuntuu itäwäiltä, — jyhän fytlenee!
— Jmwoille on eletty, mutta lapaa ei ole
ollut. —

Katjomme riittäwäfi tällä yhdellä eji-
mefillä kuuata turhamaijen ja pintapuolien
kaswatusten jauraajia, sillä elämä tarjoo
niitä yltähyllin moniajeksi wäittelewisja
muodosisjaan. Tarkatkaamme ympäristä-
ämme waan, niin näemme jen ahreja kaifillia.

Käännympme nyt siis tarkastamaan sitä
toista wäärää juuntaa naiskaswatusten
alalla, jota on myhajan epäriitain hengen
tehtämää. Wäärä wapauden ihanne on
wiellä waaarallimpi, sillä jos turhamaijus
tekee ugrinja mahdolltomaksi mihiitään, niin
tämä taas jaattaa hänet pelättäwäfi, waa-
raliijeksi aineiseksi ihmiskunnassa. Täsfäkin
jylhetään turmelusen siemenä nuoren ty-
hön jyhdämme. Tälloista on yleisesti tar-
jona, milloin realistiin kirjallisuus, milloin
huonot jaurat ja epäjuwelliiset luemot jiti
kaupitelleet fihoittawisja muodosisjaan.
Njan usfoten, epäpuhdos henki on ilmosto,
joska tällainen toufo rehoittaa ja lewiiä
pelottawassa määräsjä. Naijen pitää olla
wapaat! huudetaan. — Pois kerrassjaan
kaiffi fiteet, mitä wapaata yhiilöä wiellä ra-
joittawat; — pois usfoton, tuo omantun-
non ankara wartija, — pois lait, joilla
yhteiskunta meitä orjuuttaa, — pois nuo
epämukawat katejet, joijin perje-elämä mei-
dät tafoi; — fitte on wapaat, mitään muu
ei yhiinjistä enää määrää kuin hänen omi
tahtojna. Ja niin sitä ollaan yhiilön ra-
jattoman despotismin wälissä. — Tälloi-
jella wapaudesta on erinomaijin juuri tehi-
tämä woiima, mutta tämä kehitys on ie-
malla kuluttawaa kuin polttawaa tuli. Se
fupjittää aikaijen hebdelin, jolla kyllä on
koma fuorenja, mutta tyhjä, onsi on je
jäättä.

Katjokaamme waan tuota kalmeata tyt-
tää, oudosti hehkuu hänen katejensa, jymät
piiretet juun ympäriellä luowat kaswoille
jotakin katekera, ja kun hän awaa juurja,
hän kuulee ainoastaan toiwottoman häti-
huutoja yhtaufien muodosisja. Koko ma-
ailma on hänestä waaan „haabloefa slaeter“
(toiwotonta jufutuntaa) ja todellakin hu-
kassa, sillä mitään pelastusta hän ei tiedä,
tuo wanhä kermusfous jytijien wapaajasta
Seufesta Kristuksesta, je hänestä on „los-
tenkammari juttuja“, joilla häntä nyt ei
enää luulotella. Kateruudella muistelee
hän rippifoula-fäntianjina, jellaisista näyt-

telenistä, jonta hän silloin piti aivan to-
tena. — Mutta hänen lämmin jyhdämme-
n ei fiedä tafaa kateffa tätä „häwityhjen ka-
hietusta“, wälinpitämättömyydellä. Hänen
täytyy jotakin tehdä jentähden. Mitäs, jos
noille onnettomille kuuajfi heidän tilanja
kaufistanaasja muodosisjaan, etfi tämä olji
joksinmoinen „huutawan ääni forwesja.“
Ja hän „päättää“ kirjottaa kirjan jellaijen,
jonta p’tää jotakin wauittamaan. Koko
katejtyhminen woiitella felenajheellaan
käy hän käijifi toimeenja. Jywin jajuu tyh,
kaiffi kuwat owat jo walmiina hänen mie-
lesjään. Hän woi niin helposti arwata
mitä tuo föhjä äiti ajattelle lapienja fuo-
luwuteen ääressjä; — mitä tuo feksi itä-
nen, kaiffi fokeut „huwinielkä“ mukawosja
nojatulisjaan meijfi. Bahwelustystöistä
wallantunouhellen, kaiffi jekiffatut ja fujet,
pettäjän uwanauur, joretun fostonjuuto,
kattä tiedä ja tuntee hän niin hywin, sillä
on an hän lufenut niistä kirjoisja. — Wa-
paafifi ja woiwattaafifi pitää näijen tuleman
woidakeen oifein fohottaa kostawan katej-
waten jortajaa! —

Näin hän mettiä, kääji, rauwaa ja rin-
tuin ennen aifanja luulotellusja taistelusja;
ruumis lastastu hengen alitujesta fi-
hoitujesta, henki ei myöskään kestä latta-
matonta ponnistusta, je murtaa ennen ai-
taania. Niiin keli kate jottinesta, jota
taidolla wiritettyä olji antanut mieltä-
ylentäwä jolujotujia, mutta jota nyt ka-
tefteenä pärjääjä kunnallijien folkolle, fitte
jääden itäijeksi äänet.

Näin taas ristetään juuria, jaloja woi-
mia jytfeiskunnalla, ihmiskunnalla, Juma-
lan waltakunnalla, — ja mihiin tarfotut-
jeen? — Wäärä wapauden ihanne kätti
ne häwityhjen kuhotöihin.

Tällainen wäärä juunta kaswatustessa
ryöstää pedon tavalla meitä ilojet, raitti-
tiä tyttömme, mutta tälle „molelille“ emme
juunkaan jaa ugrata heitä. Meidän tulee,
woidakemme juuella heitä jitiä, jodattaa
heitä wakaajen, itenäisejen tyhön ja toi-
mintaa itenäjä ja omaistensa jyhdyksi ja
Jumalan kuuafifi. Silloin pyhyt heidän
mielenjä hilpeänä, ruumis raittiina, silloin
täydeläinen, mekufas jyhän julteatu wank-
kaan fuoreen.

Olemme nyt puhuneet wäärästä wapau-
desta, jota meidän on turmollijena wäit-
taminen. Tahdomme myös maantamalla ja-
nalla kaitella sitä wapautta, jonta näijen
tule itfelleen omata, jen warosja kehittä-
jseen, j. o. meidän kunnalla kaiffella „naijen
wapaattamista“, kosta pidämme jen aivan
tärkeänä kaswatustelle siinä jaada jekwän
ohjelman.

Siihen wädoten, että jofajella on oifeus
laujua mielipiteenjä, käymme usfaliaasti
ajiaan käijifi. Saamme ehkä aivan monta
wastaamme, kenties tulemme tyhiän lö-
pötelijähijfiin, mutta je olfoon erhepueelle
opifi, oiaistutua mekin fitte paremmin käi-
tämme jen, mikä wiellä nyt on hämää.

Naijen pitää tulla wapaafifi, täydehjeisti
wapaafifi niistä tabeista, joilla wuofitajien
ennakkolulot owat hänet jitonet. Jy-
misluonnan kehitys on käynti hitaasti ja
sitä juuntaa, että aineellisuus ja jytillinen
woima owat wallinneet niitkamaan, fuunes
aateellisuus, henkijys on wartunut wal-
titaan heittä woiittamaan. Tämä hengen
kehitys on siis tapahtunut taistelujen kati-
ta, ja niin ainoastaan kaiffi todellinen kas-
waminen on mahdollinen. Taistelemalla
on jen tähtynyt anastaa itfelleen jalan
sijaa. Mutta tämä on ollut woiittajaa
jotaa, wäustustajan on tähtynyt siirtäjä jire-
tymistään jen edellä. Waan taistelu ei ole
päättynyt, että päättynä kottajana, je on
olewa hengen elinehto, jekittämä woima,
jen woiitonmerkki. — Naijen wapaattaminen
on yhti hengen jaloimista woiitoista. On
siis jo jentuja maanpinnalla, joijsa nainen,
Jumalan fittos, on wapaat, yhti wapaat
kuin mies. Ja meidän aifamme todisti
jen juhlaheten, jolloin wapaustefija hä-
nelle annettiin. Nainen ei siis enää ole
miehen holkhoima, jota mies juuofei kuin
olentoja parempaa puolta, jonta tuo puih-
taana jähjä tiedämättömyyden ahtaasja,
waan waruussa helmasja. Kättää jaamme
miestä jitiä, että hän pyhäinä jitiä niitä
ominaijuuksja, jotta hän jiti ei kadottanut
maailman meljesijä elämäsjä, mutta joi-
den arwon hän tunnasti katekafi ja jotta
täten jähjätwät naiseja kalliina perintö-
tulewajundelle. Wäiden elämäsjaloille ai-
noastaan on naijen wapaas ja itenäisen
kehitys perustutwa, sillä usfomollisuus ja
puhdosmiehtys owat itfesiän wapautta.
Miehen jylheruudella naijen juuteen on
ollut kaffi toijistaan aivan erowaa puolta,
je on ollut jekä ehkä jiewänä että joi-
jelowana woiwana hänen kehityhelleen.

Nyt on siis nainen wapaat ije jartamaan
kehitystjään, ja femmiejanaan tulee hä-
nen hywäffentä kättää jekä weluwallijun-
fianja että ollektijana. Mutta woidakeen
jiti oifein tehdä on hänen emen kaiffia tie-
tämisen, ymmärtämisen ne täydehjeisti, kä-
jittää, mitä jana wapaus merkitje. Odelä
olemme jo maininneet, miten aifamme jitiä
on erhehtynyt, miten wäärä wapauden iha-
ne jottaa naijen kehitystä harhaan. Suur-
rinta epäwapautta on juuri tuo miehen or-
jallinen apinoiminen. Me emme jaa ta-
teellisesti kateffa miehen ulkoniaija etnja,
källä kyllä ne tulewat meidänkin ojaameen
yhti waraan, kuin me jo itjellemme ole-
me wallioittaneet juuria aloja. Naijen liif-
kumisipji on wiellä tojin ahdas, mutta jillä
on omittainen elastilinen luonne, je laaje-
ne ja fupistuu aivan jen mukaan miten
jähällinen woima jiti hyeneen ponnistamaan.
Se on juuri tuota jähällistä woiwaa kuin
meidän tulee jitiä, siinä kaswaa; jilloin
fatoowat ulkoniaijefin esteet warjoiina jen
edestä. Naijen wapaattuminen on tapah-
tawaa jähällisesti, j. o. hänesjä itfesiän. Hän
on wapaatutwa omasta itfesiän, heijouf-
fistaan niinkuin turhamaijundesja, tuosta
pieneläpistä näheltäjuindesta, jota tekee
hänet alitajefifi lapieji, y. m. Mutta hä-
nen tulee kaswaa toji-näitellijundesja, j. o.
siinä walosja, mikä usfomollisuus ja jy-
dämmeen puhkaus hänen ympärielleen luowat.

hän rippifoula-fäntianjina, jellaisista näyt-

Aura-lehden toimitusjelle.

Pyhään sijaa Auran palstoilla jaura-
walle.

Apuopettaja Maarian fan- jakoulun.

Lufiesjani kesiwiiufoista Aura-lehtä jati-
ni jilmiini eräs ilmoitus Maariasta; ni-
mittään että on aifomus ottaa nufi apu-
opettaja Maarian fanjakoulun ja je oli
minulle niinkuin arwattawasti jofajelle si-
wistyneelle ihmijelle jangen ilahuttawa afia,
että jiwistys ja opintohalu on niin edis-
tynyt, ettei enää woihat ahtaat laitohek
opintoa warten riittä, waan tarwiijitwät
uutta ajamutafista järjestystä. Mutta nyt
olji minulle tehtäwänä pieni ejiys niin
hywin Maarian kunnalle kun myös jofai-
selle ajaa harrestaawalle bent-föle metittä-
wäfi: etfi olji jopima ajettua nufi ope-
taja johonkin muualle kuin Kärfämäen fan-
jakoulun, niinkuin ejiemerikifi Kaunistulan
sillä Kaunistulasta ja Kärfärimmästä on
mytiin mekin juuriin oja Kärfämäen fan-
jakoulun oppilaita ja wiellä paljon enemmän
olji koulukäijiji lapia, mutta jellä (Kau-
nistulasja ja Kärfärimmäellä) ajui enim-
miten föhjäjä työfauksja jolla ei ole waroja
jaada lapillienja niin hywiä waatteita ja
jalkineita että woihwat lähettä lapinja ta-
lwiatfana niin pitkä matkaa koulun.
Olen kaulutt monen perheen ijan taiffa äi-
din kuituttawan juuri tätä ajaa, että tar-
wiijiji lähettää meidänkin lapjet koulun,
mutta on niin pitkä matka etfi ole kyllifi
lämpöjitiä waatteita. Siis olji ehdotusijeni
että jaataiijin edes yhti alimmainen luokka
jiretyhji ejiin. Kaunistulan ja fittetun
lapjet wartuimat wäähän, woiwat jo parem-
min käydä pitemmänkin matkan juuritaat-
senja loppu fursjin. Mutta jofa ehkä ty-
hyt että mistä jaadaan huonetta koulua
warten ja je matkaa taas wuofkaa j. n. e.
waan kyllä minä luulen, että huonetta jaa
wuofratufifi kyllä ja mitä mafjoon tulee,
niiin ei juunkaan je niin juurefi tule eten-
fin jos ajattelle jitiä juurta hytyä, jota
jitiä olji lapille, että wärgenmiele. Toi-
jekfi puolustaa wiellä jekin jekfi ehdotus-
tani, että Kärfämäen fanjakoulun huoneisto
jo rupee käymään ahtaaksi kosta ejiemerikifi
käijijohjone ja kunnat miesten huone jo
on tähtynyt panna luokka huoneeksi. Lo-
pufifi tahtoijin minä wiellä kehottaa jofaista
ajiaan kuuwawa henkilöä oifein miehisjä
fotootuntaan jitiin kuita fotoufteen josja
uuden apuopettajan ottaminen tule päätet-
tämäfi, sillä kiiuifiin tämän ajan olewan
jitiä tärkeää laatua, että je anajitjee yleistä
puolustusta. Niiin ajattelle kiiuimikin eräs
ajaa harrestaawa.

Röfö.

Talous-puutarha.

Ahöfkipuutarha.

2 Erilaisten kasvien viljeleminen.

Tawallinen walkea- eli kupukaali
ottaa talouskaswina eri kaalilajeista enji
sijan. Siitä on ufempaja toijimmoita, oja
aitaija, kuten kesfitejefäka

